

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ

P8_TA(2018)0514

Годишен доклад относно изпълнението на общата политика за сигурност и отбрана

Резолюция на Европейския парламент от 12 декември 2018 г. относно годишния доклад относно изпълнението на общата политика за сигурност и отбрана (2018/2099(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид Договора за Европейския съюз (ДЕС),
- като взе предвид Обща позиция 2008/944/ОВППС на Съвета от 8 декември 2008 г., определяща общи правила за режим на контрол върху износа на военни технологии и оборудване¹,
- като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 20 декември 2013 г., 26 юни 2015 г., 15 декември 2016 г., 22 юни 2017 г. и 28 юни 2018 г.,
- като взе предвид годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно общата външна политика и политика на сигурност,
- като взе предвид своята резолюция от 12 декември 2018 г. относно годишния доклад относно прилагането на общата външна политика и политика на сигурност²,
- като взе предвид заключенията на Съвета относно общата политика за сигурност и отбрана от 25 ноември 2013 г., 18 ноември 2014 г., 18 май 2015 г., 27 юни 2016 г., 14 ноември 2016 г., 18 май 2017 г., 17 юли 2017 г. и 25 юни 2018 г.,
- като взе предвид документа, озаглавен „Обща визия, общи действия: по-силна Европа — Глобална стратегия за външната политика и политиката на сигурност на Европейския съюз“, който беше представен от заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (заместник-председател/върховен представител) на 28 юни 2016 г.,

¹ ОВ L 335, 13.12.2008 г., стр. 99.

² Приети текстове, P8_TA(2018)0513.

- като взе предвид съвместните декларации от 8 юли 2016 г. и 10 юли 2018 г. на председателите на Европейския съвет и Комисията и генералния секретар на НАТО,
- като взе предвид общия набор от 42 предложения, одобрени от Съвета на Европейския съюз и Северноатлантическия съвет на 6 декември 2016 г., и докладите за напредъка от 14 юни и 5 декември 2017 г. относно прилагането им, както и новия набор от 32 предложения, одобрени от двата Съвета на 5 декември 2017 г.,
- като взе предвид документа за размисъл относно бъдещето на европейската отбрана от 7 юни 2017 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 12 септември 2013 г. относно военните структури на ЕС: етап на развитие и перспективи¹,
- като взе предвид своята резолюция от 12 септември 2017 г. относно космическа стратегия за Европа²,
- като взе предвид своята резолюция от 22 ноември 2016 г. относно Европейския съюз за отбрана³,
- като взе предвид своите резолюции от 23 ноември 2016 г. относно прилагането на общата политика за сигурност и отбрана (въз основа на годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно общата външна политика и политика на сигурност)⁴ и от 13 декември 2017 г. относно годишния доклад относно прилагането на общата политика за сигурност и отбрана⁵,
- като взе предвид своята резолюция от 16 март 2017 г. относно конституционните, правните и институционалните последици от общата политика за сигурност и отбрана: възможности, предлагани от Договора от Лисабон⁶,
- като взе предвид своята резолюция от 5 юли 2017 г. относно мандата за тристранната среща във връзка с проекта на бюджет за 2018 г.⁷,
- като взе предвид Концепцията за повишаване на способностите на ЕС за посредничество и диалог, приета на 10 ноември 2009 г.,
- като взе предвид документа, озаглавен „План за изпълнение в областта на сигурността и отбраната“, представен от заместник-председателя/върховен представител на 14 ноември 2016 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 13 юни 2018 г. относно отношенията между

¹ ОВ С 93, 9.3.2016 г., стр. 144.

² ОВ С 337, 20.9.2018 г., стр. 11.

³ ОВ С 224, 27.6.2018 г., стр. 18.

⁴ ОВ С 224, 27.6.2018 г., стр. 50.

⁵ ОВ С 369, 11.10.2018 г., стр. 36.

⁶ ОВ С 263, 25.7.2018 г., стр. 125.

⁷ ОВ С 334, 19.9.2018 г., стр. 253.

ЕС и НАТО¹,

- като взе предвид съобщението на Комисията от 30 ноември 2016 г., озаглавено „Европейски план за действие в областта на отбраната“ (COM(2016)0950),
 - като взе предвид новия пакет за отбраната, представен от Комисията на 7 юни 2017 г. в съобщение за медиите, озаглавено „A Europe that defends: Commission opens debate on moving towards a security and defence union“ („Европа, която защитава: Комисията започва дебат за преминаването към Европейски съюз за сигурност и отбрана“),
 - като взе предвид годишния доклад относно изпълнението на Глобалната стратегия на ЕС (2-ра година),
 - като взе предвид своите резолюции от 14 декември 2016 г. относно прилагането на общата политика за сигурност и отбрана² и от 13 декември 2017 г. относно годишния доклад относно прилагането на общата външна политика и политика на сигурност³,
 - като взе предвид Плана на ЕС за действие за военната мобилност, публикуван на 28 март 2018 г.,
 - като взе предвид заключенията на Съвета относно укрепването на Стратегическото партньорство ООН — ЕС в областта на мироопазващите операции и управлението на кризи: приоритети за 2019—2021 г., приети на 18 септември 2018 г.,
 - като взе предвид Нобеловата награда за мир, присъдена на ЕС през 2012 г., за това, че в продължение на повече от шест десетилетия допринася за напредъка на мира, помирението, демокрацията и правата на човека,
 - като взе предвид член 52 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид доклада на комисията по външни работи и становището на комисията по конституционни въпроси (A8-0375/2018),
- A. като има предвид намерението на държавите членки постепенно да определят рамката на обща отбранителна политика, което би могло да доведе до обща отбрана в съответствие с разпоредбите на член 42 от Договора за ЕС, като по този начин се укрепва европейската идентичност и нейната независимост с цел насърчаване на мира, сигурността и напредъка в Европа и в света,

Стратегическата среда на Съюза

1. отбелязва растящите предизвикателства пред основания на правила световен ред в съседните на ЕС държави и извън тях, както на политическо и военно равнище, така отскоро и на търговско и икономическо равнище; отбелязва, че тези систематични предизвикателства са придружени от непрекъснато влошаване на

¹ Приети текстове, P8_TA(2018)0257.

² ОВ С 238, 6.7.2018 г., стр. 89.

³ ОВ С 369, 11.10.2018 г., стр. 47.

стратегическата международна среда, която е изправена пред междудържавни и вътрешнодържавни конфликти и насилие, тероризъм, разпадане на държавността и кибернетични и хибридни атаки срещу основните стълбове на нашите общества, последиците от изменението на климата и природни бедствия; признава, че защитата на основания на правила международен ред, на международното право и на ценностите, защитавани от либералните демокрации, следва да бъде от изключително приоритетно значение и че с нея не следва да се правят компромиси;

2. подчертава, че тези предизвикателства са твърде големи, за да могат да бъдат успешно разрешени от която и да било отделна държава; подчертава, че за ЕС е жизненоважно да реагира бързо, последователно и ефективно на тези предизвикателства, с един глас и съгласувано със съюзниците, партньорите и други международни организации; отбелязва, че общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО) е един от полезните инструменти за справяне с много от тези предизвикателства, но че той следва да се използва по-ефикасно и съгласувано с други външни и вътрешни инструменти, за да може ЕС да даде решителен принос за управлението на международни кризи и да упражнява своята стратегическа автономност; изтъква, че институциите по ОПСО са налице, както и нейните многобройни инструменти, и настоятелно призовава държавите членки незабавно да ги използват;
3. припомня, че сигурността на държавите – членки на ЕС, е силно взаимосвързана; подчертава необходимостта да се определят рисковете, установени от всички държави членки; признава, че предвид сложността на тези предизвикателства, при които различните заплахи засягат различните държави членки в различна степен, е необходимо постигане на споразумение относно начините за колективно справяне с тях в дух на солидарност;
4. подчертава, че джихадисткият тероризъм, който вече засяга Близкия изток, Сахел и Африканския рог, се разпространява към Западна Африка, Централна Азия и Югоизточна Азия; подчертава, че тази трайна заплаха изисква устойчива и добре координирана стратегия на равнището на ЕС с цел защита на гражданите и интересите на ЕС и подкрепа на засегнатите региони;
5. отбелязва, че последните действия и политики на Русия са намалили стабилността и са променили обстановката по отношение на сигурността, и подчертава, че ЕС и държавите членки трябва да се договорят за по-общ стратегически подход по отношение на Русия;
6. отбелязва със загриженост, че използването на нервнопаралитичното вещество новичок в Солзбъри през март 2018 г. беше първата подобна атака на европейска земя от Втората световна война насам и впоследствие доведе до смъртта на гражданин на ЕС; настоятелно призовава Европейския съвет да приеме ограничителни мерки срещу лицата, отговорни за използването и разпространението на химически оръжия;
7. подчертава, че руската окупация в Украйна все още продължава, договорите от Минск, без които не може да има решение на конфликта, не са изпълнени, а незаконното анексиране и милитаризацията на Крим продължават; изразява дълбока загриженост, че извършваните от Русия прекомерни военни учения и

дейности, нейната хибридна тактика, включваща кибертероризъм, фалшиви новини и дезинформационни кампании, както и икономическото и енергийното изнудване дестабилизира държавите от Източното партньорство и Западните Балкани и са също така насочени срещу западните демокрации и засилват напрежението в техните граници; изразява загриженост, че обстановката по отношение на сигурността в съседните на ЕС региони ще продължи да бъде силно неустойчива за години напред; отново изтъква стратегическото значение на Западните Балкани за сигурността и стабилността на ЕС и необходимостта от съсредоточаване и засилване на политическия ангажимент на ЕС по отношение на региона, включително чрез засилване на мандата на мисиите на ЕС по линия на ОПСО; изразява твърдо убеждение, че за да може да се преодолее уязвимостта на ЕС, е необходима по-голяма степен на интеграция и координация;

8. отбелязва, че тази необходимост от сътрудничество се осъзнава все повече през последните години и приветства напредъка, постигнат в тази насока, като създаването на постоянно структурирано сътрудничество (ПСС), въпреки че конкретните резултати все още трябва да бъдат надлежно оценени; счита, че ЕС следва също така да засили диалога и сътрудничеството с трети държави от своя регион, както и с регионалните и подрегионалните организации;
9. подчертава обаче, че към тази дата сътрудничеството все още е в стадий на развитие и че е необходимо да се направи много повече, за да могат ЕС и държавите членки да се възползват от предимствата на едно задълбочено, трайно и дългосрочно сътрудничество в областта на отбраната;
10. изтъква практическите и финансовите ползи от по-нататъшното интегриране на европейския отбранителен капацитет; подчертава, че чрез всеобхватна и надеждна работа от страна на всички заинтересовани страни е възможно да бъдат увеличени обхватът и ефективността на разходите за отбрана, без това до води до тяхното увеличаване;
11. отбелязва, че отбраната на държавите – членки на ЕС, зависи на първо място от политическата воля и тяхната военна способност да поемат своята отговорност в една несигурна стратегическа обстановка; подчертава значението на трансатлантическата връзка за сигурността и защитата на европейските и северноамериканските демокрации; при все това изразява загриженост във връзка със сегашното състояние на тази връзка и призовава всички отговорни политически и обществени сили от двете страни на Атлантика да продължат да укрепват, вместо да подкопават, тази изключително важна връзка; подчертава необходимостта от предотвратяване на разпространението на наскоро появилите се затруднения в търговските отношения към трансатлантическата връзка за сигурност; подчертава, че една ясно определена стратегическа автономност ще укрепят европейската сигурност, както и отношенията между ЕС и НАТО; в този контекст отново заявява, че съществува нараснала необходимост от сътрудничество в областта на отбраната на европейско равнище и от съсредоточаване на ресурсите върху основните приоритети;
12. подчертава, че многостранното сътрудничество, към което Европа е силно привързана, все повече се поставя под въпрос от поведението на САЩ и други световни сили; отново подчертава значението на многостранното сътрудничество за поддържането на мира и стабилността като средство за насърчаване на

ценностите на върховенството на закона и за справяне с глобални проблеми;

ОПСО — пътят напред

13. счита, че държавите – членки и ЕС спешно се нуждаят от по-големи инвестиции в областта на сигурността и отбраната и че солидарността и сътрудничеството в областта на отбраната следва да се превърнат в норма, както е посочено в Глобалната стратегия на ЕС; приветства напредъка, постигнат до този момент в прилагането на разпоредбите за сигурност и отбрана на Глобалната стратегия на ЕС; счита, че тези постижения разкриват перспектива за важни структурни промени в бъдеще;
14. призовава държавите членки да се стремят към изпълнение на целта за разходи за отбрана в размер на 2% от БВП, както и да използват 20% от своите бюджети за отбрана за установеното за необходимо оборудване от Европейската агенция по отбрана (EDA), включително за съответната научноизследователска и развойна дейност;
15. приветства създаването на специална функция за отбраната в предложението на Комисията за многогодишната финансова рамка (МФР), и по-специално създаването на бюджетен ред, от който ще се финансират Европейският фонд за отбрана и проектите за военна мобилност; счита, че тези решения най-вероятно ще изискват централизирано управление по отношение на отбраната на равнище Комисия; подчертава, че финансирането по този бюджетен ред следва да се изразходва изключително за целите на отбраната без политизиране, тъй като сигурността е неделима, и следва да е в съответствие с нуждите на държавите членки от способности и инфраструктура, както и с целите на ЕС за стратегическа автономност;
16. отбелязва нарастващото значение на военната мобилност в европейския дневен ред в областта на отбраната; подчертава, че поради характера на съвременните заплахи военната мобилност е основен стратегически инструмент от жизненоважно значение както за ОПСО, така и за другите многостранни задължения на държавите членки, включително в рамките на НАТО; подчертава, че е важно съществуващите мрежи да се приспособят към нуждите на военната мобилност; следователно приветства включването на военната мобилност не само в предложението за новия Механизъм за свързване на Европа, но и в ПСС, както и нейната важна роля в сътрудничеството между ЕС и НАТО; подчертава, че тези различни проекти трябва да бъдат добре съгласувани, включително със съюзниците, за да се гарантира получаването на желаните резултати; приветства предложението на Комисията за разпределяне на 6,5 милиарда евро за проекти за военна мобилност чрез Механизма за свързване на Европа в следващата МФР (2021 – 2027 г.);
17. отбелязва обаче, че от съществено значение за правилното съчетаване на всички тези различни елементи е разработването на ясно определен общ стратегически подход към европейската отбрана, който може да се формулира най-добре чрез Бяла книга на ЕС за сигурност и отбрана;
18. призовава за създаването на точни насоки за осигуряване на добре определена рамка за бъдещо задействане и прилагане на член 42, параграф 7 от Договора за

ЕС; призовава за разработване на концепция и приемане на Бяла книга на ЕС за сигурност и отбрана, която да гарантира, че настоящите и бъдещите процеси за изграждане на способности се основават на стратегическите интереси на ЕС в областта на сигурността;

19. приветства също така предложения от върховния представител/заместник-председател, с подкрепата на Комисията, Европейски механизъм за подкрепа на мира, с който ще се финансира част от разходите за дейностите на ЕС в областта на отбраната, като например мироопазващите мисии на Африканския съюз, общите разходи за собствените военни операции по линия на ОПСО и изграждането на военен капацитет на партньорите, които са изключени от бюджетното финансиране от член 41, параграф 2 от Договора за ЕС; отново потвърждава необходимостта от избягване на дублирането с други съществуващи инструменти; отбелязва по-специално амбициозното включване и разширяването на механизма Athena за общото финансиране на мисиите и операциите по линия на ОПСО, за което Парламентът настоява отдавна; призовава за по-добър финансов контрол на всички бъдещи мисии и за навременни оценки на въздействието;

Способностите за сигурността и отбраната на Съюза

20. подчертава, че ЕС трябва да прилага целия набор от налични политически инструменти, от мека до твърда сила и от краткосрочни мерки до дългосрочни политики; потвърждава отново, че е важно на бъдат разработени необходимите граждански и военни способности, включително чрез обединяване и споделяне, за справяне с всеобхватните предизвикателства пред сигурността във и около Европа, очертани в Глобалната стратегия на ЕС; припомня, че глобалната стратегия на ЕС насърчава задълбоченото сътрудничество в областта на отбраната в рамките на Съюза;
21. счита, че държавите – членки на ЕС, трябва да се стремят да подобряват военните си способности, за да покрият целия спектър на способности по земя, въздух, в космическото, морското и кибер пространството, включително инструментите за стратегическа подкрепа, за да стане ОПСО на ЕС надеждна сила; подчертава необходимостта от инвестиране в разузнаване, наблюдение и войсково разузнаване, сателитни комуникации и автономен достъп до космическото пространство, както и в постоянно наблюдение на Земята с цел по-добра оценка на вътрешните и външните заплахи;
22. потвърждава отново ролята на ЕС в предоставянето на морска сигурност в световен план и подчертава значението на развитието на съответните военни и граждански способности; в тази връзка приветства приемането през юни 2018 г. на преразгледания план за действие на Стратегията за морска сигурност на ЕС;
23. счита, че е от съществено значение ЕС и НАТО да засилят споделянето на разузнавателна информация, за да могат да се идентифицират официално извършителите на кибератаки и съответно да бъде възможно налагането на рестриктивни санкции на извършителите;
24. признава стратегическото измерение на космическия сектор за Европа и необходимостта от подобряване на взаимодействието между неговите граждански

аспекти и неговите аспекти, свързани със сигурността/отбраната; подчертава необходимостта от използване на космическия капацитет, като се отчита също така както по-широката геополитическа среда, така и ОПСО, и същевременно подчертава, че космическите програми на ЕС са граждански по своето естество;

25. приветства стъпките на ЕС за консолидиране на кибернетичната му устойчивост чрез създаване на обща рамка за сертифициране в областта на кибернетичната сигурност, чрез укрепване на агенцията на ЕС в областта на кибернетичната сигурност и чрез бързо прилагане на Директива (ЕС) 2016/1148 относно сигурността на мрежите и информационните системи¹ (Директива за МИС);
26. счита, че намесата в изборите в други държави чрез кибероперации подкопава или нарушава правото на хората да участват в управлението на своята държава, пряко или чрез свободно избрани представители, залегнало във Всеобщата декларация за правата на човека, и че когато тази намеса се извършва от други държави, това представлява нарушение на международното право, дори и да не се използва военна сила и да няма заплаха за териториалната цялост или заплаха за политическата независимост;
27. счита, че способностите за гарантиране на сигурността и отбраната на Съюза биха могли да се подобрят чрез по-добро използване на съществуващите рамки за отбрана и военно сътрудничество, като например щабове на европейските многонационални сили за бързо реагиране и бойните групи на ЕС, като се засилват, без да се дублират подобни инициативи в рамките на НАТО; счита, че това ще допринесе за постоянното трансформиране на националните въоръжени сили цел подобряване на оперативната им съвместимост, устойчивост, гъвкавост и способност за разгръщане;
28. приветства създаването на Европейската програма за промишлено развитие в областта на отбраната (EDIDP) с цел предоставяне на подкрепа за конкурентоспособността и иновационните способности на отбранителната промишленост на ЕС в размер на 500 милиона евро до 2020 г.; призовава за нейното бързо изпълнение;
29. счита, че EDIDP ще спомогне за повишаване на конкурентоспособността, ефективността и иновационния капацитет на отбранителната промишленост на ЕС, което ще включва, наред с другото, проектиране, създаване на прототипи, изпитване, квалифициране и сертифициране на продукти от областта на отбраната, както и разработване на технологии в рамките на консорциум, включващ малко или средно предприятие и дружества със средна капитализация, изследователски центрове и университети, както и сътрудничество между държавите членки, като всичко това допринася за стратегическата автономност на ЕС и укрепва Европейската отбранителна технологична и промишлена база (ЕОТИБ); посочва, че както вътрешните, така и външните измерения на ОПСО на Съюза могат да спечелят от развитието на единен пазар в областта на отбраната;
30. приветства предложението за регламент за създаване на Европейски фонд за отбрана и значителното финансиране, предложено от Комисията за следващата многогодишна финансова рамка; призовава да се вземат предвид първите уроци

¹ ОВ L 194, 19.7.2016 г., стр. 1.

от изпълнението на EDIDP и пилотния проект и подготвителното действие за научни изследвания в областта на отбраната; подчертава, че резултатите от EDIDP следва надлежно да бъдат взети предвид и изразява надежда, че по предложението ще може да се постигне съгласие възможно най-скоро, с оглед на подобряването на европейската отбранителна промишленост и способността ѝ за сътрудничество с нейните партньори;

31. подчертава, че стратегическите цели на ЕС в областта на сигурността и отбраната могат да бъдат постигнати единствено чрез най-тясно съгласуване на потребностите и изискванията за изграждане на способности в дългосрочен план както на въоръжените сили, така и на отбранителните индустрии на държавите членки; отбелязва, че както Планът за развитие на способностите, така и Координираният годишен преглед на отбраната могат да допринесат значително за постигането на тази цел;
32. подчертава отново, че Европейската агенция по отбрана (EDA) следва да бъде изпълнителната агенция за действията на Съюза в рамките на европейската политика в областта на отбранителните способности и въоръжаването в случаите, когато това е предвидено в Договора от Лисабон; подчертава, че административните и оперативните разходи на EDA следва да бъдат финансирани от бюджета на Съюза; приветства незначителните корекции, направени в бюджета на EDA, но подчертава, че увеличените отговорности на EDA в контекста, наред с другото, на ПСС, Координирания годишен преглед на отбраната и ЕФР изискват адекватно финансиране;
33. припомня необходимостта от създаване на благоприятни условия за организиране на повече съвместни обучения и учения между европейските въоръжени сили, насърчавайки оперативната съвместимост, стандартизацията и готовността за справяне с широк спектър от заплахи, както конвенционални, така и неконвенционални;
34. приветства наскоро предприетите мерки за укрепване на гражданската ОПСО като съществена част от обединения подход на ЕС, и по-специално развитието на капацитета и способността за реагиране на гражданските мисии на ОПСО и акцента върху повишаването на ефективността при справяне с предизвикателствата, свързани с вътрешната и външната сигурност; подчертава, че Съветът и Комисията следва да увеличат инвестициите в предстоящата МФР за предотвратяване на конфликти с невоенни средства, което допринася за засилването на ролята на ЕС като международен фактор; призовава за корекции в структурите и процедурите на ОПСО с цел гражданските и военните мисии и операции да се разгръщат и насочват по-бързо и по-ефективен и интегриран начин;
35. приканва ЕС и държавите членки винаги да дават приоритет на посредничеството като първи инструмент за реагиране при възникващи кризи и да подкрепят посредническите усилия на други партньори; подчертава необходимостта ЕС активно да насърчава мирните преговори и предотвратяването на конфликти сред международните си партньори;

Постоянно структурирано сътрудничество

36. приветства осъществяването на приобщаващо ПСС като основна стъпка към по-тясно сътрудничество в областта на сигурността и отбраната между държавите членки; отчита, че ПСС представлява правно обвързващ дългосрочен проект, включващ набор от изключително амбициозни ангажименти, както и редица проекти за сътрудничество; подчертава необходимостта от пълно съгласуване между дейностите по ПСС и другите дейности по линия на ОПСО, по-специално с целите, определени с Договора за ЕС, и дейностите с НАТО; счита, че ПСС следва да бъде движеща сила за развитието на способностите и на двете организации;
37. призовава участващите държави членки да представят проекти със стратегическо европейско измерение в отговор на установените от ЕС пропуски в способностите и за укрепване на ЕОТИБ; призовава участващите в ПСС държави членки да демонстрират по-голяма амбиция и напълно да отчитат степента на европейска добавена стойност при представянето на предложения за по-нататъшни проекти по линия на ПСС;
38. подчертава тясната връзка между ПСС и Координирания годишен преглед на отбраната и Европейския фонд за отбрана в процеса на подобряване на отбранителните способности на държавите членки;
39. приветства решението на Съвета за установяване на общ набор от правила за управление на проектите по линия на ПСС, с които да се изясняват много от нерешените въпроси, свързани с подробности във връзка с прилагането на ПСС; отбелязва обаче, че може да бъдат необходими допълнителни бюджетни кредити за покриване на административните разходи на Европейската служба за външна дейност и EDA за изпълнението на техните функции като секретариат на ПСС;

Мисии и операции по линия на ОПСО

40. отбелязва приноса на мисиите и операциите по линия на ОПСО за международния мир и стабилност, но изразява съжаление, че ефективността на тези мисии все още може да бъде застрашена от структурни слабости, неравномерен принос на държавите членки и непригодност за оперативната среда; отбелязва, че развитието на ОПСО изисква преди всичко политическа воля от страна на държавите членки, основана на общи интереси и приоритети, както и създаване на структури за институционално сътрудничество; вярва, че продължителната мисия на ЕС в рамките на ОПСО, военната операция на Европейския съюз в Босна и Херцеговина (EUFOR BiH) Althea, продължава да играе ролята на възпиращ фактор като видим знак за ангажимента на ЕС към държавата и по-широкия регион на Западните Балкани; счита поради това, че е важно да се продължи нейният изпълнителен мандат и да се запази настоящият ѝ числен състав (600 души), тъй като сегашната безопасна и сигурна среда все още може да се дестабилизира с нарастването на напрежението и с провеждането на етно-националистически ориентирана политика;
41. потвърждава стратегическото значение на партньорството между ЕС и Африка, основаващо се на близките им исторически, културни и географски връзки; подчертава необходимостта да се засили сътрудничеството, включително в областта на сигурността; подчертава по-специално значението на процеса на регионализация на дейността по ОПСО в Сахел, която съчетава гражданските и

военните действия на ЕС, с цел да се подобрят способностите за сътрудничество на държавите от Г-5 от Сахел;

42. отбелязва, че геополитическата ситуация в Африканския рог е все по-силно белязана от конкуренция в светлината на значението му за световната търговия и регионалната стабилност; приветства поради това продължаващото присъствие на операция Atalanta, EUCAP Сомалия и EUTM Сомалия като фактори за стабилизирането на региона; подчертава обаче, че ОПСО може да бъде само част от всяко решение на многобройните предизвикателства, пред които е изправен регионът, и отбелязва продължаващото значение на един всеобхватен подход;
43. приветства също така дейностите на мисиите и операциите на ЕС в региона на Сахел – EUCAP Сахел Мали, EUCAP Сахел Нигер и EUTM Мали, и приноса, който те имат за регионалната стабилност, борбата с тероризма и трафика на хора, както и за сигурността на местното население;
44. отбелязва резултатите от неотдавнашния доклад на Европейската сметна палата относно EUCAP Сахел Нигер и EUCAP Сахел Мали, в който се отбелязват проблеми с обучението на персонала, свободните работни места и показателите за устойчивост и за изпълнението, които вероятно засягат и други граждански мисии; приветства бързия отговор на ЕСВД, която се зае с решаването на посочените проблеми с цел повишаване на ефективността на гражданската ОПСО; приветства участието на Европейската сметна палата в одита на мисиите и операциите по линия на ОПСО и насърчава изготвянето на по-нататъшни специални доклади относно други мисии и операции;
45. подчертава продължаващия принос на EUNAVFOR MED операция Sophia към по-широкомасштабните усилия на ЕС за прекъсване на бизнес модела на контрабандата и трафика на хора в южната част на централното Средиземноморие и за предотвратяване на по-нататъшните загуби на човешки живот в морето;
46. приветства създаването и постигането на пълна оперативност на Способностите за планиране и провеждане на военни операции (МРСС) за мисии и операции на ЕС без изпълнителни правомощия (тренировъчни мисии); подчертава необходимостта от това на МРСС скоро да се предостави мандат за планиране и провеждане на всички военни операции по линия на ОПСО в бъдеще, както и необходимостта от премахване на някои пречки пред развърщането на бойните групи на ЕС; призовава за засилено сътрудничество между МРСС и Способностите за планиране и провеждане на граждански операции (СРСС) също в контекста на Съвместното координационно звено за подкрепа, за да се постигне максимална координация на гражданските и военните взаимодействия и споделянето на експертен опит като част от един по-интегриран и всеобхватен подход към кризи и конфликти; призовава за укрепване на МРСС с оглед на увеличаване на способностите ѝ за командване и контрол на изпълнителни операции и увеличаване на взаимодействието с гражданските мисии;
47. подчертава необходимостта от прилагане на принципа на равенство между половете в действията на ЕС по линия на ОПСО, като се има предвид ролята на жените във войната и процесите на стабилизиране след конфликт и изграждане на мир; подчертава необходимостта от справяне с проблема с основаното на пола насилие като инструмент за водене на война в региони на конфликт; подчертава,

че войната се отразява по-неблагоприятно на жените, отколкото на мъжете; приканва ЕС и неговите международни партньори активно да включват жените в процесите на установяване на мир и стабилизация, както и да се погрижат за специфичните им нужди във връзка със сигурността;

48. призовава за бързо изпълнение на инициативата за изграждане на капацитет в подкрепа на сигурността и развитието, за да се подобри ефективността и устойчивостта на мисиите и операциите по линия на ОПСО и да се даде възможност на ЕС да засили способностите за сигурност и отбрана на своите страни партньори;
49. настоятелно призовава ЕСВД и Съвета да активизират настоящите си усилия за подобряване на киберсигурността, по-специално за мисиите по линия на ОПСО, наред с другото чрез предприемане на мерки на равнище ЕС и на равнище държави членки за смекчаване на заплахите за ОПСО, например чрез изграждане на устойчивост чрез образование, обучение и учения, както и чрез рационализиране на образованието и обучението в ЕС в областта на киберотбраната;
50. счита, че ЕС и неговите държави членки са изправени пред безпрецедентна заплаха под формата на държавно спонсориран атаки и кибератаки, както и киберпрестъпност и тероризъм; счита, че естеството на кибератаките ги прави заплаха, която изисква реакция на равнището на ЕС; насърчава държавите членки да си предоставят взаимно помощ в случай на кибератака, извършена срещу някоя от тях;

Отношения между ЕС и НАТО

51. подчертава, че стратегическото партньорство между ЕС и НАТО е от основно значение за справяне със свързаните със сигурността предизвикателствата пред които са изправени ЕС и неговите съседни държави; като има предвид, че 22 от 28-те държави – членки на ЕС, са също членки на НАТО, подчертава, че сътрудничеството между ЕС и НАТО следва да допълва и зачита специфичните им характеристики и роли; посочва че двете организации имат различни характеристики, че те следва да си сътрудничат при пълно взаимно зачитане на своята автономност и процедури на вземане на решение, въз основа на принципите на реципрочност, без да се засягат специфичните особености на политиката за сигурност и отбрана на която и да било държава членка; изразява убеждението си, че един по-силен ЕС и един по-силен съюз на НАТО биха се подсилвали взаимно, създавайки повече полезни взаимодействия и осигурявайки по-голяма ефективност за сигурността и отбраната на всички партньори; подчертава, че стратегическото партньорство между ЕС и НАТО е еднакво важно както за променящата се ОПСО на ЕС, така и за бъдещето на Алианса и за отношенията между ЕС и Обединеното кралство след Брексит;
52. приветства основните стълбове на новата декларация на ЕС и НАТО, приета на срещата на върха на НАТО в Брюксел на 12 юли 2018 г., и подчертава, че успешното изпълнение на съвместната декларация зависи от политическата воля на всички държави членки по време на целия процес; признавайки осезаемите резултати при изпълнението на 74-те общи действия, счита, че са необходими допълнителни усилия по отношение на практическото изпълнение на

множеството вече поети ангажименти, особено в областта на борбата с хибридните заплахи, киберсигурността и съвместните учения; отбелязва по-специално участието на EDA в изпълнението на 30 действия;

53. подчертава, че усилията, свързани с военната мобилност, следва да бъдат приоритет и принос за ефективното изпълнение на мисиите и операциите по линия на ОПСО, както и за позицията за отбрана на Алианса; насърчава следователно двете организации да продължат да си сътрудничат възможно най-тясно по въпросите на военната мобилност, включително чрез разработването на общи изисквания за улесняване на бързото придвижване на сили и оборудване в цяла Европа, като се имат предвид многопосочните предизвикателства, произтичащи главно от Юга и Изтока; призовава Комисията да подкрепи тези усилия с необходимите инвестиции и, когато е целесъобразно, със законодателство; подчертава необходимостта от облекчаване на административните процедури за трансгранично движение на силите за бързо реагиране в рамките на ЕС;
54. подчертава в този контекст допълването на ЕС и НАТО и изтъква необходимостта да се гарантира взаимното допълване и подсилване на многонационалните инициативи в развитието на способностите както на ЕС, така и на НАТО;
55. подчертава значението на сътрудничеството и интеграцията в областта на киберсигурността не само между държавите – членки на ЕС, ключовите партньори и НАТО, но и между различните участници в обществото;

Партньорства по линия на ОПСО

56. подчертава, че партньорствата и сътрудничеството със страни и организации, които споделят ценностите на ЕС, допринасят за ефективността на ОПСО; приветства приноса от партньорите по линия на ОПСО за текущи мисии и операции на ЕС, който подпомага укрепването на мира и регионалната сигурност и стабилност;
57. счита, че е от съществено значение да се задълбочава сътрудничеството с институционалните партньори, включително с ООН, НАТО, Африканския съюз и ОССЕ, както и със стратегически двустранни партньори като САЩ; препоръчва партньорствата по линия на ОПСО в областта на укрепването на устойчивостта на партньорите и на реформата в сектора за сигурност да продължат да се развиват;
58. подчертава значението на партньорството между ЕС и ООН за разрешаването на международните конфликти и дейностите за установяване на мир; призовава ЕС и ООН да засилят съвместния консултативен механизъм на управителния комитет на ЕС и ООН за управление на кризи, за да използват пълния потенциал на своето партньорство, като обединяват своята политическа легитимност и оперативните си способности;
59. твърдо вярва, че ЕС следва да поддържа най-близкото възможно партньорство в областта на сигурността и отбраната с Обединеното кралство след Брексит;

Парламентарно измерение

60. подчертава изключителното значение на парламентарния контрол по въпросите

на сигурността и отбраната на национално и европейско равнище като съставен елемент за по-нататъшен напредък в тази област на политиката и в този контекст насърчава парламентарните участници да си сътрудничат по-тясно, като евентуално търсят нови или подобрени форми на сътрудничество, за да се гарантира непрекъснат парламентарен контрол на всички равнища; припомня значението на включването на гражданското общество и гражданите в бъдещите дебати за европейската сигурност;

61. отбелязва, приветствайки цялостния напредък, постигнат в областта на ОПСО след представянето на Глобалната стратегия за външната политика и политика на сигурност на Европейския съюз, че парламентарните структури на равнище ЕС, създадени във времена на сравнително ограничено равнище на амбиция и активност на ЕС по отношение на въпросите на сигурността и отбраната, вече не са подходящи за осигуряване на необходимия парламентарен контрол върху тази бързо развиваща се област на политиката, при която се изисква способност за бързо реагиране; повтаря призива си поради това за трансформиране на подкомисията за сигурност и отбрана в пълноправна комисия с необходимите компетентности за принос в осъществяването на цялостен парламентарен контрол на ОПСО, включително ПСС, ЕДА и всички други действия по линия на ОПСО, които са предвидени в Договорите; счита, че трансформацията от подкомисия в комисия следва да бъде следствие от замяната на ad hoc управлението на отбраната и сигурността на равнището на Комисията с по-специализиран модел, при който се отчита нарастващата сложност на усилията, които трябва да бъдат управлявани;
62. отбелязва, че няколко държави членки наскоро призоваха за Съвет за сигурност на ЕС, и счита, че това понятие трябва да бъде допълнително определено, преди да може да се направи оценка на добавената му стойност;
63. повтаря призива си за създаване на формат за срещи на министрите на отбраната в рамките на Съвета, председателствани от заместник-председателя/върховен представител; признава, че по-нататъшната европейска интеграция следва да означава и по-голям демократичен контрол чрез парламентарен контрол; подчертава поради това необходимостта от засилване на ролята на Европейския парламент в тази област, а именно чрез създаване на пълноправна комисия по сигурност и отбрана, работата на която да се допълва от съвместни междупарламентарни срещи между представители на националните парламенти и членове на Европейския парламент;
64. подчертава, че всяка бъдеща конвенция или междуправителствена конференция, подготвяща промяна на Договорите на ЕС, следва да разгледа възможността за създаване на европейска сила с ефективна способност за отбрана за участие в опазването на мира, предотвратяването на конфликти и укрепването на международната сигурност в съответствие с Устава на ООН и съгласно задачите, предвидени в член 43, параграф 1 от Договора за ЕС;

o

o o

65. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Европейския съвет, Съвета, Комисията, заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, генералния секретар на ООН, генералния секретар на НАТО, агенциите на ЕС в областта на космическото пространство, сигурността и отбраната, както и на правителствата и на националните парламенти на държавите членки.